

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. Γ. ΚΟΤΖΙΟΥΛΑ

τηγό. "Όσο για τους φτωχούς και τον όγλο, πολιτεύτηκε με τέτοιο τρόπο απέναντί τους, που τους έπιασε μιά παράξενη λαχτάρα να τον κάμουν τεράνιο του(4). Μερικοί μάλιστα υποστήριζαν και παιχναιώντας κοντά του τον παρακινούσαν να φανεί ανώτερος του θρόνου και ποδοπατώντας ψηφίσματα και νόμους και λογάδες που ζήμινων το κράτος ν' αναλάβει την κατάσταση και να τη διευθετήσει χωρίς να φοβηθεί τους συκοφάντες.

Ο ΛΑΟΣ ΑΡΧΙ- Ποιά είναι η
ΖΕΙ ΝΑ ΨΥΧΡΑΙ- δική του ή αντί-
ΝΕΤΑΙ ΜΑΖΙ ληψη για το τυ-
ΤΟΥ ραννικό αξίωμα,
δεν το γνωρίζου-

[illegible]

ἐπιτελεί και να να καταστούει
μικρόν αριθμό πλοίων. Όταν
μωω έφτελιν αλ "Αθηναίοι να βα
θρουν τον Άντιοχο, τότε προ
ρώτας οι αὐτοὺς μεθ' ολο το
ποῦ κέρδιος τὴν νικη σκώτω
τοῦ ποῦ τὸν Άντιοχο, αἰχμαλω
τιστὴν πλοῖα καὶ εἰς τὴν
πολλὰ πλοῖα καὶ εἰς τὴν
τέλος εἰσπτες τρόπαα (13). Μὲ
τὸ ἄλλοι κείνην γυρίζοντες στὴ
με με πληροφώθηκε στὴν ἑ
στὴν ἀνοιχτὴ με το σινάλο τὸν
πλεχόν το προκεκλόντας τὸ
σινάλο το νεμωγία. Μὲ ἐκείνη
εὐχαριστήσμεν ἀπ' τὴν νικη το
δὲν τὸν ἐπιτελεῖται.

τον ΞΑΝΑΚΑ. XXXVI. Ἄ
ΓΗΓΟΡΟΥΝ ΚΑΙ τοὺς ἀνθρώπο
ΞΑΝΑΦΕΥΓΕΙ ποὺ μαζοῖ σ

ΜΙΑ ΠΡΟΕΙΔΟ- Σὲ λίγον και
ΠΟΙΗΣΗ ΠΟΥ ρὸ οἱ στρατηγο
Δ Ε Ν Α Κ Ο Υ-Τυδέας(17), Μ
ΣΤΗΚΕ ναντρος(18) κα

δὲ εὐνοία τοῖς Ἀναστηνόντων. Ἡ νύκx
οὐτοὺς Αἰγύβ: Πικρὰν δὲ ἀναστατὶ κα
ματὰ μὲν σὺ δὲκ τοῦ ὁποῖου
Τὸ γὰρ τοῦ ὁμοῦ γὰρ τὴν ἀναστατὶ
ἀναστατὶς νύκx καὶ σὺ μὲν καὶ
καὶ σὺ Κόνην δὲ ἀναστατὶς νύκx
καὶ σὺ Κόνην δὲ ἀναστατὶς νύκx

(9) Δηλαδή μια θραυκή έπειδή θραυκή τή; άπορχή; έκείνη; άντιστοιχεί

(10) "Οχι: βάδισα με προκρίτικώς εἰς
το φῶς.

(11) Εἰδὼς παραπάνω, σὺ καὶ
πῶς κέρτις αὐτὸς τὴν εὐνοία τοῦ Ἀλμ.

(12) Ὁ τοποτηρητής πύργου τοῦ Ἀλμ
Ο ἔδωκε πρὸς ἑγὼ αὐτὰ καὶ κατατροπώθη
καὶ οἱ Ἀθηναῖοι μὲν θάψαντες ἔκταν παρὲς
καὶ ἔγραψαν τοῦ Εἰκοσιπέντε τὸν χιλιάρχο Β

τὸν ἱμῖνον ἐπὶ σπῆτι τοῦ Ἰησοῦ
 προσηλόντας ἀνδράσιν τοῖς ἀνδράσιν
 καὶ ἀνδράσιν, παρὰ τὴν πλῆθυν
 ἡμετέραν τοῖς ἀνδράσιν ἐπὶ τῇ
 τοῦ ἀνδράσιν.

το φθινόπωρο τοῦ 407: Σ' αὐτὴν δὲ Ἰσθμίωνες ἔχουσιν ἀκακίαν τρεῖς μῆνες. Μὲ τὴν ἀκακίαν αὐτὴν δὲ Ἀδωντιος τροποποιεῖ τὸ ποίησμά του καὶ φέρνεται γὰρ τὴν ἔχουσιν οὐ κατὰ ἰσότητα, ἀλλὰ κατὰ ἀντιστοιχίαν. Ἡ ἀντιστοιχία

(14) Δὲν ἀρκεῖται γὰρ τὸν βούλον
τὸν στρατηγὸν τὸν ἀντιφασμῶν, ἀρκεῖται
τὸν Ἀθηνῶν, γινῆτι ὁ πατὴρ ἀκούειτο λ
λ ὁ γὰρ Ἀθηνῶν.

(16) Οι άρχαις Θράκας — όπως έ-
λπετε και εγώ η Έλλάδα — είχαν δια-
φορετικά δώματα με τήν κατεύθυνση π

οὐ πᾶσις κοπιῖται. Ἄλλες ἀπὸ τῶν πολλῶν κούρας εἶχαν βασιλικὰ καὶ ἄλλες ὑποκινεῖς αὐτόνομα. Ἡ Θεακικὴ Χαρδόνιος ὄνομα, ἡ «Χαρδόνιος» τῶν ἀρχαίων, ἀπὸ τοῦ ὀνόματος ἀποκαλεῖται ὁ ὅλος ὁ λαὸς.

η- (18) Ὁ Μέναντρος εἶχε νυμφῶσαι τὴν
α- Φαρινίδαζο, πολυμῶντας μὲν μὲ τὸν Ἀλ-
κιδάδην στὸν ἑλληθοπόνον καὶ εἶταν ὁ

νοχοποιεῖται μὴ τὸν Ἀλκιβιάδην εἶπεν πε-
ρίφηται δίκῃ τοῦ τελευταίου. Στὴ ναυαγί-
α τῶν Αἰγῶν Ποταμίων αἰγυμνασίστηται
ἀπὸ τοῦ Ἀδριανῆος καὶ μόνος αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ
Ἀλκιβιάδου σπονητικός ἐστὶν γένος.

αποτελούνταν από τμήματα και παρακλάδια
της αρχηγίας του ήταν ο Αθανάσιος, πο-
τεfois επαιθό τον τίτλο του «πιστολάκου»,
και ο πατέρας του, ο οποίος τον έλεγαν
«πατέρα».

(2^α) Ἡ πόλη αὐτή, ἀπέχοντι τῶν Αἰ-
γῶς Ποταμῶν (οἱ) ἀπόστασις τεσσαράκοντα
μυλίων περίπου) ἐντὶ μικρασιατικῆς παρα-
λίου τοῦ Ἑλλάσπονδου, πόλις πολὺ ἀπὸ τῆς

(24) Στήν είσοδο τοῦ Ἐκκλησιάρχου, ἡ ἀντίστροφη ἀπὸ τῆς Ἀδύτου. Ἐκεῖ οἱ Ἀθηναῖοι εἶχαν ἰσχυρὰ βάρη.

... πλάνη, αλλά σιχαμένη από σούλας δι-
... κών κόνων ! Οι δ' αλλ' ελπίαν εἶν' ὅτι
... στερὰ

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. Γ. ΚΟΤΖΙΟΥΛΑ

1474/1940
9. (ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ)

[illegible]

Ο ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ "Υστερ' ὅτι αὐ-
ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ τά ὁ Αλκιβιά-
ΤΙΣ ΠΕΡΙΠΛΑ-δης φερόθηκε
ΝΗΣΕΙΣ ΤΟΥ τοὺς ἰσχυροὺς

[illegible]

της (12). Νομίζοντας κιόλας πώς ο Φαρνάσζος (13) πρόθυμα θα του παραχώρουσε τα μέσα και την εξασφάλιση του ταξιδιού, πήγε να τον βρεί στη Φρυγία, όπου και έμεινε στην αύλη του κολακεύοντας εκείνον και ζώντας ο ίδιος μέσα σε τιμές.

Ο ΛΛΟΣ ΜΕΤΑ- XXXVIII. ΟΙ
ΝΟΕΙ 'Αθηναῖοι αἰσθά

νοιναν δυσφορία για την απώλεια της ηγεμονίας. Όταν όμως οι Δουναπάρτες στρίψαν και η Λευκή Ορμή κινούνταν την πόλη στους 30 πυρήνους, τώρα που η κατάσταση είτανε χαμηλή, τους ήρθε να στο νού ο στοιχασιμύ που δεν τους καμινάει όταν είναι καιρός να σωθούν. Οι Αλκιδέες λοιπόν, οι οποίοι τους άρραβάνει να μην ελπίσουν τις απορίες τους, που απ' αυτές μεγαλύτερη λογάριαναν η δεύτερη καταστροφή τους προς τον Άλκιβιάδη. Τον είχαν απομακρύνει χωρίς να τους φταίξει εξ έτιπote και να μην τους φταίξει εξ έτιπote να τους έχασε με τρόπον ατιμωμένο. Αλλά καράθια, στήριξαν την πόλη τον Ικανωτότερη και γενναϊότερο στρατιώτη της (14). Αυτόσο, μέση στην τωρινή τους δυστυχία, τρεμφομένε κάποια ελπίδια, πως όσο βρισκότανε στην Αλικαρνασσό, ο Αλκιβιάδης θα έλθει να πάντα για τους Αθηναίους. «Ούτε στην πρώτη του έλταρα έλεγαν - προτίπουν να έλθω με στην Αρσενία και τη γαλαρία, ούτε τώρα, απ' η θέση του είναι κάπως ελπίστικα» θα έλεγαν οι Αθηναίοι. Αλλά ο Αλκιβιάδης, όταν 30 πυρήνους δεν έβλεπαν ασφαλικά να τρέφεται να περνούνε οληντα το πληθύν, όσοι μέσανε πως και οι κορυφές των νισσούντανε για τον Αλκιβιάδη, τον έβλεπαν να έλθει να πάει στην πόλη ορμήνικη το κάνουν να τον νουέει πως οι ελπίδες τους και τα γένηντα έλταρα.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΤΑΙ Στο τέλος, ο
Η ΕΞΟΝΤΩΣΗ Κριτίας (15) εί-
ΤΟΥ. σπνήθηκε στο

Ἀὐτάντων πᾶσδε
 γίνεται πατέ, δοσ θάνατον ἐπιμο-
 κρᾶται οἱ Ἀθηναῖοι, να ἐξασφαλί-
 σῃται ἡ ἐλευθερία τοῦ λαοῦ, ἀπο-
 λάβῃ οἱ Ἀπεκτασμένοι, ἀνα ἐξ
 ἄλλου, πρόσθε, δεγτοῦν νομιμο-
 φρονα οἱ Ἀθηναῖοι τὴν διλογικήν,
 οἱ Ἀλκιμάδης δὲν θὰ τοῦς ἀφῃρη-
 σὲν καὶ τοῦς καθύστερον ἡμεῖς αὐτοὶ
 τοῦς ἄλλους, ἀνα ἐξ ἄλλου, ἀνα ἐξ
 τῆς υποδείξεως τοῦ Κριτῆ οἱ Ἀ-
 σταντες, ἀνα δὲν τοῦ γρότων ἀπὸ
 τῆς ἀρχῆς τοῦ τύπου τοῦ μᾶ διατε-
 νῶν (16) ποὺ τοῦ παρὰ γινεῖν ἐπι-
 τάσει τοῦ Ἀλκιμάδης ἀπὸ ἐκείνου
 τοῦ ὁποῦν, ἀνα ἐξ ἄλλου, ἀνα ἐξ
 τῆς διανοητικότητος καὶ τῆς μεγαλο-
 πραγμοσύνης τοῦ εἶπε γιὰ τὴν ἄλ-
 λαν να ἐυχαριστήσῃ τοῦ Ἀθη-

Ο ΝΕΙΡΑ ΠΟΥ ΧΧΧΙΧ. Ὁ Λύ-
ΒΓΑΙΝΟΥΝ σαντρος λοιπὸν
διαβίβασε τὴ δι-
αταγὴν στὸ Φρανκάβοιο μετὰ τὴν ἐν-

πολὴν τὴν ἐκτέλει. Ἐκείνους ἀνάθετε αὐτῇ τῇ φρονιτῇ στον ἄδερφό τοῦ το Μαγιστο καὶ στὸ θεῖο τοῦ το Σουσαϊοῦ. Ἐκείνη τὴν κοπιᾷ ὁ Ἀλκιεῖδης ἔτυχε νὰ κατοικεῖ αἰ μιά κομωπὴ τῆς φρουγίνης ἔχοντας καὶ τὴν ἐταιρεία τῶν ἀδελφῶν. Ἐκείνη ἴδε στὸν ὄψον τοῦ το ἑλῆς ἔρχετο ἡ φρουγὴ πὺς τὰγα φοροῦσε τὰ ρούχα τῆς ἐταιρείας, ἴνα ἐκείνη κριπῶντας τὴν ἀγκαλιά της τὸ κεφάλι τὸν ἔβασε τὸ πρόσωπό τοῦ μὲ φαιδιὰ. Δὲ Σὺφωνα μὲ ἄλλην ἐκδοχὴ ὀνειρετίζετο πὺς ὁ ἄνθρωπος τὸς ἀποκεφαλίζαν καὶ τὸν καὶ στὸν ὄψον αὐτοῦ τὸν μάλιστα πὺς τ' εἵνειο αὐτὸ τοῦ παρουσιαζόταντε μὲτ' ἴσιν λίγο πρὶν ἀπὸ τὸ θάνατό τοῦ.

Λ Ε ΠΤΟΜΕΡΕΙ- Έκείνοι που
ΕΣ ΑΠΟ ΤΟ ΘΑ- στάλθηκαν να
ΝΑΤΟ ΤΟΥ τὸν σκοτώσουν

δὲν τέλειμασαν ἀπὸ
μῆπου μέσα, παρὰ τοῦ περικύ-
κλουτος ὅτι οἱ ἐξέδωσαν φοβία.
Κλαίοντες ἔπρε, εἰδόμεν οὐ Ἀλκιεῖ-
της ὁδὸς, ἀλλὰ ἐπὶ τῇ ἐξόδῳ
ῥοῦκα, καὶ τὰ στρώματά του καὶ
ταῖς μετ' αὐτῇ. Ὁ ἴδιος, ἰ-
σχυόμενος μετὰ τὴν γλαυμία, ὁ
ἀσπύροτος μετὰ τὴν χερσὶ, προέβαινε μετ' αὐ-
τὸν ἐπὶ τὴν μαχαίρη, πέρασε μέσα ἀπὸ
τῆς πόρτης, καὶ ἐπὶ τὴν ἀντιπύρ-
κα πρὶν οὐ φλογεῖ τοὺς κἀμάνε-
ται ῥοῦκα. Ὁ βαρβαρὸς, μόλις τὸν
εἶδεν ἔξω σκορπίσθηκε. Κανένας
τοῦς δὲν τέλειμασε τὸν περὶ μενέ-
σους νάρει σὰ χέρια μαζί του, ἀλλὰ
ἀνέστη ἐπὶ τὴν ἀντιπύρκα καὶ ἔ-
δρασαν μετὰ τοὺς γίγνευσι ἀκούσια
καὶ βέλαι. Ὅταν τὸν ἀφῆσαν εἶσι
στὸν τόπο καὶ ἀναχώρησι ὁ βαρ-
βαρὸς, ἡ τιμάντορ σπύκοι τὸν με-
κρὸ καὶ ἀφῆκε τὸν ὅλιν καὶ τὸν
ἀνέστη ἐπὶ τὴν ἀντιπύρκα καὶ ἔ-
δρασαν μετὰ τοὺς γίγνευσι ἀκούσια
τοῦ ἔκανε δύο τὴν ἐξέπρεσι, ὁ
περιστάσις λαμπρὴ κηρίαι καὶ
ἀνταῖα τοῦ. Αὐτὴ ἡ γυναῖκα ἔνε-
πὼν εἶναι ἡ μετῆρα τῆς Λαϊδας (17)
ποὺ τὴν ὀνόμασαν Κορινθία, μὴ
ἐπὶ τῇ ἐξόδῳ ἀπὸ τῆς ἑλλάδος ἀλλὰ
ἐπὶ τῇ ἐξόδῳ ἀπὸ τῆς Ὑκκρας, μὴ
πολιτεύουσα τῆς Σικελίας.

ΕΝΑ ΑΛΛΟ ΤΕ- Μερικοί όμως
ΛΟΣ ΠΟΥ ΘΑ ενώ συμφωνού-
ΤΟΥ ΤΑΙΡΙΑΖΕ νε με τους πα-

ΚΑΛΥΤΕΡΑ ραπάνω στις λε-

θανάτου του 'Αλλοιῶν, ὑποστη-
ρίζουν ὡστόσο πῶς δὲν ἐβλήν-
ται γι' αὐτὸν οὔτε ὁ φαρνάκειος
οὔτε ὁ Λύσαντρος οὔτε οἱ Λακεδαι-
μόνιοι καὶ πῶς ὁ αἷρας τοῦ γαμοῦ
τοῦ εἶπεν ὁ ἴδιος ὁ 'Αλλοιῶν.
Εἶχε διαφεύρει μιά κοπέλα ἀπὸ
καλὸ σπίτι καὶ ζῶσε μαζὶ της. Ἦ
ἀδέρφια της ὄνως δὲν ἀνέχτηκαν
αὐτὴν προσβολή καὶ ἔβαλαν τὴν
νύμφη φωτιά στὸ σπίτι ὅπου κατοί-
κουσε ὁ 'Αλλοιῶν. Καὶ τὸν ἐ-
κτόκωσαν, ὅπως ἀνάερα παραπά-
νω, καθὼς πῆδησε νὰ γλυτώσει
μὲς ἀπ' τὴ φωτιά.

ΤΕΛΟΣ

(1) Βλ. σχη. 17 της προηγούμενης συν-
έχειας.

(3) Ὁ στρατηγὸς Κόνωνας, γιὸς τοῦ Τιμόθεου, ἀπὸ τοῦς ἱκανότατοις στρατη-

γούς τῶν Ἀθηναίων ἐπεδύγοντας ἀπὸ τὴν
καταστροφὴ τῶν Αἰγῶς Ποταμῶν, ζήτησε
βαυλο καὶ ἀπὸ βαυλῶν τῆς Εὐρώπης Εὐρα-

γόρα. Θέλοντας νά εξουπρετηήσει τήν πα-
τρίδα του, έγινε υποναύαρχος τοῦ παραι-

και στολαιο και κατατροπωσε το ναυτιχο
των Ακαδημαϊκων στην Κνίδο της Κε-
ρικής. Οι Αθηναίοι άργότερα τον έτιμησαν

(4) Οι νόμοι του πολέμου είχαν τότε,

σὲ ὁριζιμένα τουλάχιστο σημεῖα σκληρότε-
ροι ἀπὸ σήμερα.
(5) Τὸ ἔτος 404.

(6) Αὐτὰ συνέλαβε τὴν πρωτεύουσα μὲ
τὸν Πατριᾶ. Τ' ἀνοικελεύητος ἀργότερα ὁ

(7) Στην αντίκρουση, άσιατική παραλία.

(9) Πρόκειται βίβλια για τους συνο-
δοὺς του, τὴ συμπαραταχὴ του.

(10) Ὁ Ἀρταξέρξης μεγαλύτερος ἀδερφός τοῦ Κύρου, πολέμησε μαζί του στή Κουναξά, όπου νίκησε τοῦς ἀντιπάλους του καί παίρνοντας τό θρόνο βασιλεύει στήν Παρσία ὅς τό 386.

(11) Εἶναι γνωστὸ πὺς ὁ τροπαιοδχος
τῆς Σκλημνομυχίας, δυσχεροστημένος κα-
τάτι, μὲ τοῦδε *Αθηναιοῦς, δεῖται δὲ πρὸς

νόηση από τους Πέρσες, τους θανάσιμους
ως τα χέρια αντίπαλούς του, κι εκείνοι

οὐκ ἔχουσιν τὴν εὐκαιρίαν νὰ τὸν παριποι-
θεῖν. Καθὼς βλέπομεν λοιπόν, τὴν ταχτι-
κὴ αὐτῇ τῶν ματαπηθήσεων τὴν εἶχεν ἡ

καίνισται ἄλλοι πρὶν ὑπὸ τῶν Ἀλκιβιάδῃ
καὶ ὅχι λιγώτερο σπουδαῖοι ἢ αὐτὸν.
(12) Τῆς Λακεδαιμονίως. φυσικῇ.

(13) Καὶ ὁμοίως ἔπρεπε νὰ θυμηθεῖ πὺς εἶχε ταπεινώσει ἐπάνειληγμένον αὐτὸν τὸν πατέρα τοῦ πατρὸς τοῦ αὐτοῦ (8) καὶ

28, 29 καὶ 30) καὶ πῶς ἰσχυρὸς δὲ ἐστὶ
τοῦ τοῦ συχωροῦσα. Ἡ σαρραπαία τοῦ περι-

(14) Ἐνωσθε τότε καθ' ἑμὴν ἡγεσίαν τοῦ
Ἀντίοχου, τὸν πατέρα ἀπὸ στρατηγού, ὁ-

καυχόμενος ἐν τῇ καταπόσει σὴ Βιζάνθη.
(15) Γι' αὐτὸν ἐγράφημε σὴ συγίμωσιν
22 τῆς προσημασίης — 7 — ἀνέχεται

να καλὸ φυσικὸ
ρέπει νάχει τὸ
ντα, ἂν ἴσως καὶ
ς κάνει διπλὸ

καλός; διπλὸ κακὸ

τοῦ κένου :

(Στ. 955—6)

στέκου μακριά

ὅπως ὁ διάλογος
λέει ὁ λόγος,

diversos xaxals de

πάντα τοι ὁμήγερος
κακὸ λυγρὸν.

(Στ. 113—4)

ὁ ἀνεκδοτὴ εἰσαγω-